

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **T. K.**, bytem,, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.3.2015, č.j. 430 831 743/315-JS

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadal žalobce B. K. rozhodnutí vydané ČSSZ dne 5.3.2015 pod č.j. 430 831 743/315-JS, kdy Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla tak, že zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. 430 831 743/428 ze dne 11.12.2014.

Pokud jde o rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.12.2014, tímto rozhodnutím žalovaná dle ust. § 56 odst. 1 písm. d), ve spojení s písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů podle ust. čl. 11 Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení č. 228/1993, počínaje 1.5.2004 s přihlédnutím k nařízení Rady (EHS) 1408/71 a k nařízení Rady (EHS) 574/72 a počínaje 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 883/2004 a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 987/2009 zvýšila B. K. od 1.9.1998 český starobní důchod na částku 6.611 Kč měsíčně, kterou dále zvyšovala (valorizovala) za roky 1999 až 2015, vždy od lednových splátek, naposledy od lednové splátky roku 2015 na částku 11.492 Kč měsíčně. Důvodem zvýšení

českého starobního důchodu byl nově zápočet doby zaměstnání od 8.1.1993 do 31.12.1994 a zápočet částek pobíraného částečného invalidního důchodu v období od 9.1.1993 do 31.12.1995.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení písemné námitky, ve kterých uvádí, že je podával z důvodu, že výpočet zvýšeného starobního důchodu od 1.9.1998 nezohledňuje všechny rozhodné skutečnosti a není doplacen ode dne nároku na důchod. Dále uvádí, že nebyl přepočítán částečný invalidní důchod a nebyl doplacen ode dne nároku na důchod. Dále uvádí, že v žádosti ze dne 29.9.2014 uvedl některé skutečnosti, které nebyly zohledněny už při výpočtu obou důchodů v předchozích řízeních ani uvedené rozhodnutí se některými z nich nezabývala. Proto požaduje, aby 1. byl přepočítán částečný invalidní důchod ode dne nároku na důchod, aby při přepočtu důchodu byla zohledněna odpracovaná doba v I. pracovní kategorii, a to cca 24 roků v SNB a jako horník pod povrchem, aby 2. byl přepočítán starobní důchod ode dne nároku na důchod, aby při přepočtu byl zohledněn přepočítaný částečný invalidní důchod a odpracovaná doba v I. pracovní kategorii, aby 3. při přepočtu částečného invalidního důchodu a starobního důchodu byl zohledněn vliv zákona č. 100/1988 Sb., reps. zákon č. 155/1995 Sb., např. na procentní výměru důchodu a aby za 4. byl doplacen přepočítaný částečný invalidní důchod a přepočítaný starobní důchod ode dne nároku na oba důchody. Dále uvedl, že ve smyslu ust. § 55 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. nárok na důchod nezaniká uplynutím času, že ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. jakmile se zjistí, že důchod byl přiznán, nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od kterého důchod nebo jeho zvýšení náleží, že důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od kterého důchod nebo jeho zvýšení náleží v případě, že důchod nebyl přiznán, anebo byl vyplácen v nižší částce v důsledku nesprávného postupu sociálního zabezpečení. Dále uvádí, že příslušný orgán sociálního zabezpečení v době řízení o přiznání částečného invalidního důchodu a starobního důchodu měl k dispozici všechny skutečnosti rozhodné pro správný výpočet uvedených důchodů a disponoval i informací o odpracovaných rocích v I. pracovní kategorii a potvrzením o zaměstnání od 8.1.1993 do 31.12.1994, že příslušný orgán sociálního zabezpečení měl z moci úřední zjistit během vyplácení důchodů, že oba důchody byly přiznané a vyplácené v nižších částkách, než v jakých náležely, že z toho vyplývá, že oba důchody byly vyplácena v nižších částkách v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení. Konečně uvedl, že v rozhodnutí ČSSZ přihlíží k právním normám Evropského společenství, že ty byly přijaty se zřetelem na Smlouvu o založení Evropského společenství, že jedním z mnohých záměrů je dosáhnout výpočtu všech dob, které se berou v úvahu podle právních předpisů různých členských států pro účely vzniku a trvání nároku na dávky a pro výpočet výše dávek a při poskytování dávek.

Protože námitky žalobce byly zamítnuty a bylo potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.12.2014, žalobce podal k soudu žalobu, neboť s tímto rozhodnutím nesouhlasil.

Po podání žaloby došlo k tomu, že žalobce zemřel, jak vyplývá z úmrtního listu, který zaslala soudu jeho manželka a B. K. zemřel dne a jeho manželka požádala, aby právní nástupkyní žalobce v daném řízení byla ona, jako manželka.

Dle ust. § 63 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., zemřel-li oprávněný po uplatnění nároku na dávku důchodového pojištění, vstupují do dalšího řízení o dávce a nabývají

nároku na částky splatné do dne smrti oprávněného postupně manželka (manžel), děti a rodiče, jestliže žili s oprávněným v době jeho smrti v domácnosti.

Právní nástupkyni žalobce v tomto řízení je tedy jeho manželka, která se zemřelým žila ve společné domácnosti.

V podané žalobě žalobce uváděl, že napadené rozhodnutí žalované je nutné přezkoumat z následujících důvodů.

1. Ve smyslu § 3 a § 6 odst. 2 správního řádu, by měla žalovaná zabezpečit potřebné podklady pro rozhodnutí, např. pohyb evidenčních listů důchodového pojištění z 27.4.1995 i s poukazem na zákon č. 582/1991 Sb. a jeho novelu, zákon č. 424/2003 Sb.
2. Žalovaná by měla přepočítat částečný invalidní důchod i s aplikací stanovenou § 14 odst. 4, § 22 odst. 1 písm. a), § 30 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. a aby přepočítaný částečný invalidní důchod byl doplacený ode dne nároku z důvodů uvedených v § 55 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění i s připočítáním úroků z prodlení.
3. Žádal, aby žalovaná přepočítala starobní důchod žalobce i s aplikací na ust. § 14 odst. 4, § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. a aby přepočítaný starobní důchod byl žalobci doplacen ode dne nároku z důvodů uvedených v § 55 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, včetně úroků z prodlení.

Na základě výzvy Krajského soudu v Brně žalobce doplnil svou žalobu dne 5.6.2015 s odůvodněním, že ČSSZ v postupu, který předcházel vydání napadeného rozhodnutí nebrala v úvahu všechny rozhodné skutečnosti. Česká správa sociálního zabezpečení totiž kromě jiného nebrala v úvahu ust. § 3, § 6 odst. 2 správní řád, § 14 odst. 4 a § 22 odst. 1 písm. b) a § 30 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. (zákon o sociálním zabezpečení), § 55 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb.

Jednotlivé žalobní body doplňovala tak, že 1. se rozhodnutí žalované nezabývá nesprávným výpočtem částečného invalidního důchodu a starobního důchodu i z důvodu nesprávného započítání odpracovaných roků v I. pracovní kategorii a stanovení základní výměry důchodu ve smyslu zákona č. 100/1988 Sb., reps. zákona č. 155/1995 Sb. Oba důchody jsou nesprávně vyměřené z III. pracovní kategorie, přitom v době výměry důchodů měl žalobce odpracované v I. pracovní kategorii více než 29 roků v SNB a jako horník. Žalobci není zřejmý postup při výpočtu starobního důchodu, v rozhodnutí jsou uvedené dva zákony s různými sumami – zákon č. 100/1988 Sb., resp. zákon č. 155/1995 Sb. Česká správa sociálního zabezpečení nepostupovala podle zákona č. 155/1995 Sb., § 6 odst. 2 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), když nebrala v úvahu údaje, které mohla získat z úřední evidence, kterou vede. I potvrzení O.a.s. o zaměstnání a zaslání materiálu na OSSZ Karviná o době zaměstnání a povinnosti při nakládání s evidenčním listem důchodového zabezpečení vyplývající ze zákona č. 582/1991 Sb. a jeho novelu v zákoně č. 424/2003 Sb. prokazují, že příslušný orgán sociálního zabezpečení v době řízení o přiznání částečného invalidního důchodu a starobního důchodu mohl z moci úřední zjistit v době vyplácení

důchodů, že důchody byly přiznané a vyplácené v nižší částce, než v jaké náleží a podle § 82 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, mohl začít jednat z moci úřední o změně výše už přiznané dávky důchodového zabezpečení.

2. Částečný invalidní důchod je vyměřený nesprávně, protože je vyměřený z III. pracovní kategorie, přičemž v době výměry důchodu měl žalobce odpracované v I. pracovní kategorii více jak 29 roků, což mělo být hodnoceno celkově jako zaměstnání v I. pracovní kategorii podle § 14 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb. Dále má žalobce za nesprávně stanovenou základní výměru důchodu, která není stanovena podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. s poukazem na výši invalidního důchodu podle § 30 odst. 2 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. a z které se určuje výše částečného invalidního důchodu.

3. Starobní důchod je vyměřený nesprávně, protože ČSSZ nepřihlížela na správné vyměření částečného invalidního důchodu a protože je vyměřený z III. pracovní kategorie, přičemž v době výměry důchodu měl žalobce odpracované v I. pracovní kategorii více než 29 roků, což mělo být hodnoceno celkově jako zaměstnání v I. pracovní kategorii. Dále má nesprávně vyměřenou základní výměru důchodu, která není stanovena podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb.

4. Starobní důchod a částečný invalidní důchod měly být po přepočítání doplacené ode dne nároku na důchody, a to s odkazem na ust. § 55 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a § 56 odst. 1 písm. b) téhož zákona, navrhoval proto, aby ČSSZ ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád zjistila skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, vyplatila přepočítaný částečný invalidní důchod i starobní důchod od doby, kdy žalobci náleží tyto v jiné výši, než byl důchod poskytován, tedy ve výši vyšší, včetně úroků z prodlení, a aby za dobu, kdy částečný invalidní důchod i starobní důchod měl být vyplácen ve vyšší části, byl žalobci zaplacen za uvedené období doplatek včetně úroků z prodlení.

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 21.9.2015 žalovaná uvedla, že žalobce proti napadenému rozhodnutí ČSSZ podal žalobu obsahující námitky de facto totožné s námitkami podanými proti prvoinstančnímu rozhodnutí s tím rozdílem, že tyto pouze obšírněji odůvodnil.

Vzhledem k velmi podrobnému odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované, kterým se žalobci dostalo náležitého poučení, resp. vysvětlení postupu při stanovení výše starobního důchodu, včetně odkazu na příslušná zákonná ustanovení a předpisů českých tak i koordinačních, žalovaná zcela na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázala. Je totiž přesvědčena o tom, že napadené rozhodnutí vydala na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu vycházejícího z veškeré dostupné dokumentace.

Svémi námitkami žalobce zpochybňuje postup žalované při stanovení výpočtu výše důchodu, avšak nijak nespecifikuje, v čem konkrétně s postupem žalované nesouhlasí. Přitom, jak žalovaná výše uvedla, svůj postup uvedený v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnila a žalobce sám pak nepředkládá žádné konkrétní důkazy pro doložení svých tvrzení.

Žalobci se v napadeném rozhodnutí rovněž dostalo vysvětlení důvodů, pro něž není možno starobní důchod doplatit ode dne přiznání, ale pouze 5 let nazpět od uplatnění žádosti (§ 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění).

Žalovaná má tak v žalobě uvedené námitky žalobce za irelevantní, i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 5.3.2015 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud ve věci jednal dle ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání, byly pro to splněny podmínky, neboť oba účastníci s tímto souhlasili.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně zde zejména uvádí, že žaloba žalobce, pokud jde o její žalobní body, je velmi obecná, žalobce nenamítá, že by nebyla zjištěna správně doba pojištění, poukazuje pouze na to, že nebyla správně použita příslušná ustanovení zákona č. 100/1988 Sb., zákona č. 155/1995 Sb. a příslušné evropské předpisy vzhledem k tomu, že nebylo správně posouzeno, že žalobce odpracoval v I. pracovní kategorii více než 29 roků a toto se dle jeho názoru mělo promítnout ve vyměřeném částečném invalidním důchodě a následně ve vyměřeném starobním důchodě.

Krajský soud v Brně měl k dispozici dávkový spis B. K., kde se mimo jiné nachází i osobní list důchodového pojištění, který byl součástí rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.12.2014, kterým bylo rozhodnuto o zvýšení starobního důchodu žalobce.

Ten také nenamítal, že by nebyla řádně zjištěna doba jeho důchodového pojištění a zařazení do pracovních kategorií, měl pouze za to, že s těmito údaji bylo nesprávně naloženo, že to tedy nebylo v souladu se zákony, které uváděl včetně porušených jednotlivých paragrafů uvedených zákonů.

Krajský soud v Brně toto stanovisko B. K. nesdílí, naopak má za to, že není pochyb o tom, jaká byla celková doba pojištění B. K., jakou dobu měl odpracovánu v I. pracovní kategorii, když v tomto směru nebyly mezi účastníky rozpory a že věc byla posouzena žalovanou v souladu s platnou právní úpravou.

Soud uvádí, že všechny skutečnosti byly velmi podrobně, „nadstandardně“ žalobci vysvětleny v rozhodnutí o námitkách, tj. v rozhodnutí z 5.3.2015, s nimiž se soud zcela ztotožňuje a proto je také cituje:

B. K. získal v ČR dobu pojištění pro částečný invalidní důchod, včetně přičtené doby v počtu 22 roků a pro starobní důchod získal 18 roků doby pojištění a na území dnešní Slovenské republiky získal 20 roků doby pojištění.

Nutno podotknout, že dle ust. čl. 20 odst. 1 Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi ČR a SR se doby zabezpečení získané přede dnem rozdělení ČSFR považují za doby zabezpečení toho smluvního státu, na jehož území měl zaměstnavatel občana sídlo ke dni rozdělení ČSFR nebo naposledy před tímto dnem. Z evidenčních listů důchodového

pojištění vyplývá, že doby zabezpečení získané do 1.9.1998 se považují za české doby zabezpečení, a to proto, že účastník řízení ke dni rozdělení ČSFR nebo naposledy před tímto dnem (rozumí se ke dni 31.12.1992) pracoval ve společnosti O. a.s., D. D. v K. Proto tzv. federální doba získaná do 31.12.1992 se považuje za českou dobu pojištění bez ohledu na to, zda některé doby účastník řízení získal na území dnešní Slovenské republiky.

Na území dnešní ČR začal B. K. vykonávat výdělečnou činnost již od 31.8.1961 do 27.10.1965 a dále od 1.11.1982 do vzniku nároku na starobní důchod.

V odůvodnění svého rozhodnutí ČSSZ uvedla, že aby mohla konstatovat správnost postupu ČSSZ v napadeném rozhodnutí ze dne 11.12.2014, bude se nejprve zabývat předchozími žádostmi a rozhodnutími, které vydala v důchodové věci B. K..

Ten dne 22.4.1993 na OSSZ Karviná požádal o přiznání českého částečného invalidního důchodu. V posudku lékaře OSSZ byl uznán od 1.1.1993 částečně invalidní dle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů, protože z důvodu nedoslýchavosti na levé ucho byl neschopen dosavadního zaměstnání horníka v rubání ani jiných důlních prací. ČSSZ rozhodnutím ze dne 26.7.1993 přiznala panu K. český částečný invalidní důchod dle ust. § 37 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů a podle Smlouvy mezi ČR a SR č. 228/1993 Sb. v tehdejší výši 1.931 Kč měsíčně od 9.1.1993. Český částečný invalidní důchod byl vypočítán z III. pracovní kategorie (nezískal v I. AA hlubinných dolech nejméně 15 roků zaměstnání) z průměrného měsíčního výdělku za roky 1988, 1989, 1990, 1991 a 1992 za celých 42 roků zaměstnání, z toho za 28 roků v III. pracovní kategorii, včetně přičtené doby (rozumí se v období od 8.1.1993 do 30.8.2003) a za 14 roků v I. pracovní kategorii. ČSSZ přiznala účastníku řízení český částečný invalidní důchod od 9.1.1993 proto, že účastník řízení za dobu od 1.1.1993 do 8.1.1993 pobíral nemocenské. Jelikož v celkové době zaměstnání byla zohledněna přičtená doba, tj. doba stanovená zpravidla ode dne vzniku nároku na invalidní důchod do dne dosažení věku 60 let u mužů a český částečný invalidní důchod byl přiznán od 9.1.1993, nelze zohlednit namítanou dobu od 8.1.1993 do 31.12.1994 ani v této době získané hrubé výdělky. Namítanou dobu překrývá zmiňovaná přičtená doba, kterou zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinné do 31.12.1995 považoval za jeden z parametrů výpočtu částečného invalidního důchodu. Na věci nic nemění ani fakt, že ČSSZ v době přiznání českého částečného invalidního důchodu měla k dispozici toliko dobu zaměstnání za první tři měsíce roku 1993 potvrzené zaměstnavatelem účastníka řízení (evidenční list důchodového zabezpečení ze dne 16.4.1993, vyhotovený firmou O.).

Dále účastník řízení na OSSZ Karviná podal žádost o český starobní důchod s datem přiznání od 1.9.1998. ČSSZ rozhodnutím ze dne 13.10.1998 účastníku řízení přiznala dle ust. § 29 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a ve smyslu Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení český starobní důchod od 1.9.1998 v tehdejší výši 6.231 Kč měsíčně, který dále zvyšovala (valorizovala) a vyplácela s tím, že dnem přiznání českého starobního důchodu zanikl nárok na český částečný invalidní důchod.

Zákon o důchodovém pojištění stanoví podmínky nároku na starobní důchod v ust. § 28, neboť upravuje, že pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku.

Obecně platí, že pro vznik nároku na starobní důchod dle ust. § 29 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění je třeba, aby účastník řízení získal dobu pojištění nejméně 25 let a aby dosáhl důchodového věku před rokem 2010.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení je muž narozený v roce 1943, řádného důchodového věku dosáhl ve věku 61 let a 4 měsíců, tj. dnem 31.12.2004.

Zákon o důchodovém pojištění pak stanoví v ust. § 74, že nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1.1.1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii zůstávají zachovány do 31.12.2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

Základem pro posouzení, zda u účastníka řízení lze aplikovat citované ustanovení § 74 o důchodovém pojištění je skutečnost, že účastník řízení před rokem 1993 vykonával své zaměstnání v hornictví v hlubinných dolech. Tuto skutečnost dokládají evidenční listy důchodového pojištění, vydané zaměstnavatelem O., D. H. v Ostravě a O.a.s., D. D. v K.

Účastník řízení odpracoval v letech 1961 až 1965, včetně výkonu základní vojenské služby, dále v letech 1982 do 1992 a **v letech 1993 a 1994 – nově doloženo** – v hornictví v hlubinných dolech v I. AA pracovní kategorii celkem 5.185 kalendářních dnů, tj. 14 roků a 75 dní. V I. A kategorii v letech 1965 až 1980 účastník řízení získal 5.448 dnů, tj. 14 roků a 338 dnů, když na území dnešní Slovenské republiky vykonával službu v SNB. Celkem tak účastník řízení pro český starobní důchod získal v preferovaných pracovních kategoriích (rozumí se I. AA a I. A) celkem 29 roků a 48 dnů jako horník, nebo jako příslušník SNB. Ve zbývajících době účastník řízení pracoval v profesích zařazených do III. pracovní kategorie nebo pobíral český částečný invalidní důchod. Samostatně v zaměstnání zařazeném do I. AA pracovní kategorie nezískal potřebných celých 15 roků doby zaměstnání jako horník v hlubinných dolech. Ani samostatně ve službě zařazené do I. A kategorie funkcí, účastník řízení nezískal potřebných celých 20 roků doby služby jako příslušník SNB. Jen součtem preferovaného zaměstnání a preferované služby účastník řízení dosáhl na potřebnou dobu zaměstnání pro vznik nároku na český tzv. hornický starobní důchod, jak se uvádí níže.

Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1992 v ust. § 174 odst. 1 písm. c) stanoví, že občan, který vykonával před 1.1.1993 zaměstnání v I. pracovní kategorii, popř. službu I. nebo II. kategorie funkcí má po 31.12.1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 58 let, byl-li zaměstnán nejméně 12 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popř. 8 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech nebo 16 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) – h) nebo 16 roků ve službě I. kategorie funkcí, nebo 17,5 roků ve službě II. kategorie funkcí.

S ohledem na doložené evidenční listy důchodového pojištění ČSSZ účastníku řízení mohla přiznat tzv. hornický český starobní důchod v jeho 58 letech, když profesi „horník“ zařazené do I. AA pracovní kategorie získal do 31.12.1992 celkově 12 roků a 75 dnů doby zaměstnání.

Nicméně ČSSZ postupovala a stanovila důchodový věk 55 roků podle ust. § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995, neboť účastník řízení součtem doby zaměstnání zařazené do I. AA pracovní kategorie a doby služby zařazené do I. A kategorie funkcí získal více než 26 roků doby zaměstnání.

Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1992 v ust. § 130 odst. 1 stanoví, že služba příslušníků SNB vykonávané před 1.1.1993 je zařazena pro účely důchodového zabezpečení podle druhu vykonávaných funkcí do I. nebo II. kategorie.

Z evidenčního listu důchodového zabezpečení SNB ze dne 21.7.1993 vyplývá, že doba výkonu služby v době od 1.11.1965 do 30.9.1980 byla zařazena do I. A kategorie služby. Citovaný zákon v ust. § 132 odst. 1 písm. a) stanoví, že příslušník SNB má nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 55 let, vykonal-li nejméně 20 roků službu zařazenou do I. kategorie funkcí. Dále citovaný zákon v ust. § 134 odst. 1 písm. b) stanoví, že příslušník SNB má nárok na invalidní důchod, jestliže splnil podmínky uvedené v ust. § 29 a konal nejméně 20 roků služby s tím, že ke vzniku invalidity nedošlo v době služby nebo nejpozději do dvou let od jejího skončení, ani se nestal invalidním následkem úrazu nebo onemocnění vzniklých při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním.

Jelikož účastníku řízení nevznikl nárok na částečný invalidní důchod ani na starobní důchod jako příslušníku SNB, protože ke dni 1.1.1993, resp. ke dni 1.9.1998 podmínku pro vznik na tyto dva druhy důchodu účastník řízení nesplnil, dobu výkonu služby v I. A kategorii služby zohlednila ČSSZ jak v přiznaném v českém částečném invalidním důchodu, tak v přiznaném tzv. hornickém českém starobním důchodu.

Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 totiž v ust. § 21 odst. 1 písm. a) upravuje, že občan má nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků zaměstnání v hlubinných dolech. Věku 55 let účastník řízení dosáhl dne 31.12.1998.

ČSSZ tak účastníku řízení přiznala tzv. hornický český starobní důchod za použití zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995, a Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení č. 228/1993 Sb. od 1.9.1998 tak, jak se dále uvádí.

ČSSZ v rámci tohoto námitkového řízení se v rozhodnutí zabývala vysvětlením výpočtu tzv. hornického českého starobního důchodu, v němž **nově zohlednila dobu zaměstnání v letech 1993 a 1994**, konkrétně v době od 1.1.1993 do 31.12.1993 s vyměřovacím základem ve výši 34.618 Kč a vyloučenou dobou v počtu 106 dnů. Dále ČSSZ nově zohlednila dobu zaměstnání v době od 1.1.1994 do 31.12.1994 s vyměřovacím základem ve výši 51.606 Kč a vyloučenou dobou v počtu 41 dnů. V letech 1993 a 1994 účastník řízení pracoval v podniku, a to OKD a.s. Důl Darkov v Karviné. Dále ČSSZ **nově zohlednila částky pobíraného českého částečného invalidního důchodu v letech 1993 až 1995, konkrétně započítala v roce 1993 hrubý výdělek ve výši 25.115 Kč, v roce 1994 započítala hrubý výdělek ve výši 45.810 Kč a v roce 1995 započítala hrubý výdělek ve výši 93.751 Kč.**

ČSSZ již v roce 1998, jakožto i v roce 2014, aplikovala ust. § 19 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, které stanoví, že starobní důchod účastníka řízení, který pobíral český částečný důchod od 9.1.1993, nesmí být vyměřen z nižšího výpočtového základu, než kolik činí výpočtový základ stanovený podle § 15 osobního vyměřovacího základu, z něhož byl částečný invalidní důchod vyměřen. Proto původní osobní vyměřovací základ vypočítaný pro český částečný invalidní důchod se násobí koeficientem nárůstu všeobecného vyměřovacího základu za rok 1992, tedy číslem 2,3323.

Rozhodné období pro stanovení osobního vyměřovacího základu pro částečný invalidní důchod skončilo právě rokem 1992. Díky předcházejícímu textu se tedy dosadí tato čísla: $8,369 \times 2,3323 = 19.520$ Kč.

Pro český starobní důchod v roce 1998 ČSSZ vypočítala neredukovaný osobní vyměřovací základ ve výši 18.398 Kč. Vypočítaný neredukovaný osobní vyměřovací základ byl nižší, než původní osobní vyměřovací základ vypočítaný pro částečný invalidní důchod. ČSSZ tak v roce 1998 procentní výměru starobního důchodu vypočetla ze sumy 19.520 Kč. K předchozímu výpočtu starobního důchodu lze konstatovat, že tehdejších 37 roků celkové doby pojištění znásobený 1,5% činí 55,50% výpočtového základu. Neredukovaný původní osobní vyměřovací základ ve výši 19.520 Kč se snižuje (redukuje) na částku 8.442 Kč a 55,50% z částky 8.442 Kč představuje sumu 4.686 Kč měsíčně. Od července 1998 dle ust. § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 104/1998 Sb. se procentní výměra starobního důchodu zvýšila o 5%, proto představovala sumu 4.921 Kč měsíčně (rozumí se 5% z částky 4.686 Kč = po zaokrouhlení 235 Kč a $4.686 \text{ Kč} + 235 \text{ Kč} = 4.921 \text{ Kč}$). Tehdejší celková výše starobního důchodu představovala od 1.9.1998 sumu 6.231 Kč měsíčně (rozumí se základní výměra ve výši 1.310 Kč měsíčně + procentní výměra ve výši 4.921 Kč měsíčně).

V roce 2014 při výpočtu procentní výměry tzv. hornického českého starobního důchodu pak ČSSZ použila **nově** vypočítaný neredukovaný osobní vyměřovací základ 21.379 (je vyšší než původní výpočtový základ pro český částečný invalidní důchod ve výši 19.520). Výpočet procentní výměry tzv. hornického českého starobního důchodu ČSSZ provedla standardně tak, jak níže uvádí.

Pro výpočet výše tzv. hornického českého starobního důchodu se použije zákon o důchodovém pojištění. Podle tohoto zákona o důchodovém pojištění je pro výpočet důchodu podstatných několik institutů, zejména složení výše starobního důchodu, včetně doby pojištění pro výši starobního důchodu, výpočtový základ představující osobní vyměřovací základ včetně rozhodného období, počtu kalendářních dnů v rozhodném období a vyloučených dob v rozhodném období a výpočet procentní výměry starobního důchodu.

Ke složení starobního důchodu ČSSZ uvedla, že se skládá ze základní výměry stanovené pevnou částkou, která k 1.9.1998 činila 1.310 Kč měsíčně a z procentní výměry stanovené procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na důchod, která činí za každý rok pojištění 1,5% výpočtového základu měsíčně. Jelikož účastník řízení nově získal dobu zaměstnání v letech 1993 a 1994, celková doba pojištění do 31.8.1998 (k datu dosažení věku 55 let) činí **nově 39 roků a 342 dnů pojištění** (v předchozím výpočtu uvedeno celkových 37 roků a 350 dnů pojištění) a 1 den doby pojištění po vzniku nároku na starobní důchod, který je zcela bez vlivu na výši starobního

důchodu. Po vynásobení nové celkové doby pojištění 1,5% dostane 58,50% výpočtového základu (rozumí se $39 \times 1,5\% = 58,50\%$).

K výpočtovému základu, k rozhodnému období a vyloučeným dobám ČSSZ uvedla, že výpočtovým základem dle ust. § 15 a násl. zákona o důchodovém pojištění se rozumí osobní vyměřovací základ včetně jeho redukci, tj. částka 5.900 Kč + 30% z rozdílu částky převyšující částku 5.900 Kč a nepřevyšující částku 11.800 Kč + 10% z částky převyšující částku 11.800 Kč. Osobní vyměřovací základ je měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období, když tento průměr se vypočte jako součet koeficientů 30,4167 a podílu úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Jsou-li v rozhodném období vyloučené doby, snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Roční vyměřovací základ se stanoví jako součin úhrnu vyměřovacích základů za kalendářní rok a koeficientu nárůstu všeobecného vyměřovacího základu (tento koeficient se stanovuje pro každý kalendářní rok nařízením české vlády a činí vždy nejméně hodnotu 1). Vyloučenými dobami před 1.1.1996 jsou doby, které se vylučovaly podle předpisů platných před tímto dnem při zjišťování hrubých výdělků pro účely výpočtu průměrného měsíčního výdělku a po 31.12.1995 doby uvedené v citovaném zákoně, zejména doby dočasné pracovní neschopnosti.

Rozhodným období účastníka řízení jsou roky 1986 až 1997. Vyloučené doby z doby výdělečné činnosti účastníka řízení jsou **nově** vyčísleny na 691 dní (v předchozím výpočtu uvedeno 544 dnů vyloučené doby). Roční vyměřovací základ účastníka řízení představuje **nově** sumu 2,594.992 (tedy násobky vyměřovacích základů a koeficientů nárůstu v jednotlivých letech rozhodného období).

V předchozím výpočtu uveden roční vyměřovací základ sumou 2,322.012. Počet kalendářních dnů v rozhodném období (v letech 1986 až 1997 představuje sumu 4.380 dní). Jedná se o celkový počet těchto kalendářních dnů bez ohledu na to, zda účastník řízení pro tento účel byl účasten na důchodovém pojištění, vykonával výdělečnou činnost, byl dočasně práce neschopen nebo byl veden v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Počet kalendářních dnů v rozhodném období tedy v letech 1986 až 1997, tj. 12 roků, je právě 4.380 dní. Matematickým výpočtem se dojde **nově** k výpočtovému základu 21.379 Kč. V tomto případě se výpočtový základ snižuje, protože přesahuje redukční hranice. Částka 5.900 Kč se započítává v plné výši, 30% se vypočítá z částky 5.900 Kč (tedy z rozdílu částky 11.800 a částky 5.900), přičemž se dostaneme na částku 1.770 a 10% se vypočítává z částky 9.579 (tedy rozdílu částky 21.379 a částky 11.800), přičemž dostaneme částku 958. Součtem částky 5.900 a částky 1.770 a částky 958, získáme **nově** redukovaný osobní vyměřovací základ ve výši 8.628 Kč.

K výpočtu procentní výměry tzv. hornického českého starobního důchodu se poznamenává, že za 39 roků dob pojištění účastník řízení získal 58,50% z částky 8.628, tj. 5.048 Kč měsíčně procentní výměry důchodu. Od července roku 1998 dle ust. § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 104/1998 Sb. se procentní výměra starobního důchodu zvyšuje o 5%, proto představuje sumu 5.301 Kč měsíčně (rozumí se 5% z částky 5.048 Kč se rovná po zaokrouhlení 253 Kč a $5.048 + 253 \text{ Kč} = 5.301 \text{ Kč}$). Tzv. hornický český starobní důchod tak k datu 1.9.1998 představuje částku rovnající se součtu základní výměry a procentní výměry. Proto se dosadí výše uvedená čísla: $1.310 + 5.301 = 6.611 \text{ Kč}$ měsíčně. ČSSZ tzv.

hornický český starobní důchod pak zvýšila (valorizovala) od srpnové splátky roku 1999 do lednové splátky roku 2015 tak, že od lednové splátky roku 2015 představuje tzv. hornický český starobní důchod celkovou částku 11.492 Kč měsíčně tak, jak se uvádí ve výroku napadeného rozhodnutí ze dne 11.12.2014.

K výši nově vypočítaného tzv. hornického českého starobního důchodu ČSSZ konstatuje, že výpočet starobního důchodu účastníka řízení byl proveden v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění platném po 31.12.2009, a standardním způsobem.

ČSSZ jak v roce 1998, tak v roce 2014 provedla porovnávací výpočet tzv. hornického českého starobního důchodu podle příslušných ust. zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995, a dle příslušných ust. vyhl. č. 149/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 a dospěla k totožným částkám tak, jak uvedla dále.

Při výpočtu dle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 se počítá průměrný měsíční výdělek, který se zjišťuje v rozhodném období. Citovaný zákon v ust. § 12 odst. 1 upravuje, že průměrný měsíční výdělek je měsíční průměr hrubých výdělků dosažených v pěti výdělkově nejlepších kalendářních letech v rozhodném období. Citovaný zákon dále v ust. § 12 odst. 3 písm. a), c) upravuje, že rozhodným obdobím je období deseti po sobě následujících kalendářních roků před rokem, ve kterém vznikl nárok na důchod, nebo ve kterém občan naposledy skončil zaměstnání v I. pracovní kategorii uvedené v § 14 odst. 2 písm. a) nebo zaměstnání ve II. pracovní kategorii, pokud byl zaměstnán v těchto zaměstnáních aspoň po dobu 15 roků. Citovaný zákon v ust. § 2 odst. 4 upravuje, že pět výdělkově nejlepších kalendářních let se zjišťuje porovnáním hrubých výdělků za jednotlivé celé kalendářní roky. Citovaný zákon v ust. § 24 upravuje nejvyšší výměru starobního důchodu. Dále citovaný zákon v ust. § 13 upravuje, že starobní, invalidní, částečný invalidní důchod a důchod za výsluhu let toho, kdo požívá nebo již požíval některý z těchto důchodů, nesmí být vyměřen z nižšího průměrného měsíčního výdělku, než kolik činil průměrný měsíční výdělek, z něhož byl vyměřen dřívější důchod; byl-li tento průměrný měsíční výdělek stanoven podle dříve platných předpisů, upraví se podle § 12 odst. 6.

Protože účastník řízení od roku 1993 byl poživatel českého částečného invalidního důchodu, nesmí být tzv. hornický český starobní důchod vypočítán podle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 vyměřen z nižšího průměrného měsíčního výdělku, než kolik činil průměrný měsíční výdělek, z něhož byl v roce 1993 vyměřen český částečný invalidní důchod. V roce 1993 představoval průměrný měsíční výdělek pro český částečný invalidní důchod částku 8.369 Kč a byl zjištěn za rozhodné období 1983 až 1992 s tím, že pět výdělkově nejlepších let bylo zjištěno v letech 1988, 1989, 1990, 1991 a 1992.

V roce 1998 ČSSZ vycházela při výpočtu tzv. hornického českého starobního důchodu podle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 z celkových 35 roků doby zaměstnání (rozumí se 6 roků zaměstnání zařazených do III. pracovní kategorie, 29 roků zaměstnání zařazených do I. pracovní kategorie a 12 roků zaměstnání zařazeného v I. AA pracovní kategorie) a vypočetla průměrný měsíční výdělek ve výši 10.889 Kč za rozhodné období 1988 až 1997 s tím, že pět výdělkově nejlepších let bylo zjištěno v letech 1997, 1996, 1995, 1992 a 1991. Jelikož vypočítaná částka 10.889 Kč je vyšší, než původní

průměrný měsíční výdělek ve výši 8.369 Kč vypočítaný pro částečný invalidní důchod, je tzv. hornický český starobní důchod vypočítán podle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 z průměrného měsíčního výdělku ve výši 10.889 Kč. Tato částka se dále redukovala na částku 4.067 Kč tak, že částka 2.500 Kč se počítala v plné výši, rozdíl částek 6.000 Kč a 2.500 Kč se počítal jednou třetinou (rozumí se $6.000 - 2.500 = 3.500$, a $1/3$ z částky $3.500 = 1.166,-$) a rozdíl částek 10.000 Kč a 6.000 se počítal jednou desetinou (rozumí se $10.000 - 6.000 = 4.000$, a $1/10$ z částky $4.000 = 400$). K částkám přesahujících 10.000 Kč se nepřihlíželo. Tím součtem částek $2.500 + 1.166 + 400$ po zaokrouhlení dostaneme částku 4.067 Kč (rozumí se redukovaný průměrný měsíční výdělek). Dále se počítá 60% průměrného měsíčního výdělku proto, že účastník řízení byl nejméně 20 roků zaměstnán v I. pracovní kategorii (celkem 27 roků a 48 dnů, z toho nejméně 12 roků v I. AA pracovní kategorii), tedy 60% z částky 4.067 Kč = 2.440 Kč (rozumí se základní výměra tzv. hornického českého starobního důchodu). K základní výměře tzv. hornického českého starobního důchodu se pak přičítá dalších 15 roků (rozumí se celkových 35 roků doby zaměstnání minus 20 roků doby zaměstnání získaných v I. pracovní kategorii), z nichž účastník řízení získal 30% průměrného měsíčního výdělku (rozumí se 30% z částky 4.067 = po zaokrouhlení 1.221 Kč). Účastník řízení odpracoval celkem 35 roků doby zaměstnání a získal celkem 90% průměrného měsíčního výdělku, což odpovídá částce 3.661 Kč měsíčně. Jelikož zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 v ust. § 24 odst. 1 písm. b) výslovně stanovil nejvyšší výměru starobního důchodu na částku 3.250 Kč, byl-li občan zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání I. pracovní kategorie a vypočítaná základní výměra starobního důchodu ve výši 3.661 Kč je vyšší, než zákonem přípustná nejvyšší výměra starobního důchodu pro dobu zaměstnání v I. pracovní kategorii, tzv. hornický český starobní důchod se dále upravuje (zvyšuje) o 38,6% z nejvyšší výměry, tj. z částky 3.250 Kč. Po úpravě tzv. hornický český starobní důchod od 1.9.1998 představuje sumu 4.505 Kč měsíčně.

V roce 2014 ČSSZ vycházela při výpočtu tzv. hornického českého starobního důchodu podle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 z celkových 37 roků doby zaměstnání (rozumí se 8 roků zaměstnání zařazeného do III. pracovní kategorie, 29 roků zaměstnání zařazených do I. pracovní kategorie a 12 roků zaměstnání zařazeného v I. AA pracovní kategorie) a vypočetla průměrný měsíční výdělek ve výši 12.265 Kč za rozhodné období 1988 až 1997 s tím, že pět výdělkově nejlepších let bylo zjištěno v letech 1997, 1996, 1995, 1992 a 1991. Jelikož vypočítaná částka 12.265 Kč je vyšší, než původní průměrný měsíční výdělek ve výši 8.369 Kč vypočítaný pro český částečný invalidní důchod, je tzv. hornický český starobní důchod vypočítán z průměrného měsíčního výdělku ve výši 12.265 Kč. Tato částka se dále opět redukovala na částku 4.067 Kč z důvodů výše uvedených. Dále se počítá 60% průměrného měsíčního výdělku proto, že účastník řízení byl nejméně 20 roků zaměstnán v I. pracovní kategorii (celkem 27 roků a 48 dnů, z toho nejméně 12 roků v I. AA pracovní kategorii), tedy 60% z částky 4.067 Kč = 2.440 Kč (rozumí se základní výměra tzv. hornického českého starobního důchodu). K základní výměře tzv. hornického českého starobního důchodu se pak přičítá dalších 17 roků (rozumí se celkových 37 roků doby zaměstnání minus 20 roků doby zaměstnání získaných v I. pracovní kategorii), z nichž účastník řízení získal 34% průměrného měsíčního výdělku (rozumí se 34% z částky 4.067 = po zaokrouhlení 1.383 Kč). Účastník řízení odpracoval celkem 37 roků doby zaměstnání a získal celkem 94% průměrného měsíčního výdělku, což odpovídá částce 3.823 Kč měsíčně. Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 v ustanovení 24 odst. 1 písm. b) výslovně stanovil nejvyšší výměru starobního důchodu na částku 3.250 Kč, byl-li

občan zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání zařazeném do I. pracovní kategorie. Jelikož vypočítaná základní výměra starobního důchodu ve výši 3.823 Kč je vyšší, než zákonem přípustná nejvyšší výměra starobního důchodu pro dobu zaměstnání v I. pracovní kategorii, starobní důchod se dále upravuje (zvyšuje) o 38,6% z nejvyšší výměry, tj. z částky 3.250 Kč. Po úpravě tzv. hornický český starobní důchod od 1.9.1998 představuje opět sumu 4.505 Kč měsíčně.

Porovnáním tzv. hornického starobního důchodu vypočteného podle příslušných ustanovení zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 (rozumí se částka 4.505 Kč) a vypočteného podle příslušných ustanovení zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších právních předpisů (rozumí se v roce 1998 částka 4.921 Kč měsíčně a v roce 2014 částka 5.301 Kč měsíčně) je zřejmé, že výpočet tzv. hornického českého starobního důchodu podle zákona o důchodovém pojištění je pro účastníka řízení výhodnější.

Účastníku řízení vznikl nárok na tzv. hornický český starobní důchod od 1.9.1998, když účastník řízení dosáhl sníženého důchodového věku 55 let. Díky novému zápočtu doby zaměstnání v letech 1994 a 1995 i získaných hrubých výdělků z výdělečné činnosti pro O. a.s., D. D. v K. a novému zápočtu částek pobíraného českého částečného invalidního důchodu v letech 1993 až 1995, ČSSZ účastníku řízení zvýšila jeho tzv. hornický český starobní důchod od 1.9.1998 na částku 6.611 Kč měsíčně.

ČSSZ dále tzv. hornický český starobní důchod zvýšila (valorizovala) od srpnové splátky roku 1999 do lednové splátky roku 2015 tak, že od lednové splátky roku 2015 představuje tzv. hornický český starobní důchod celkovou částku 11.492 Kč měsíčně.

ČSSZ jak v roce 1998, tak v roce 2014 nárok na tzv. hornický český starobní důchod a jeho výpočet posuzuje podle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 i podle zákona o důchodovém pojištění, i když v případě účastníka řízení nárok na tzv. hornický český starobní důchod vznikl až od 1.9.1998 (rozumí se za účinnosti zákona č. 155/1995 Sb. - účinný od 1.1.1996). ČSSZ v obdobných případech, jako je tomu u účastníka řízení, vždy porovnává výsledek obou výpočtů a přiznává tzv. hornický český starobní důchod ve vyšší částce tak, jak tomu bylo a je u účastníka řízení.

K námitkám účastníka řízení týkajících se přepočtu částečného invalidního důchodu a starobního důchodu, zohlednění odpracované doby v I. pracovní kategorii jako horník a jako příslušník SNB, a to podle zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995 a podle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a doplacení přepočítaného částečného invalidního důchodu a přepočítaného starobního důchodu ČSSZ v rámci tohoto námitkového řízení poznamenává závěrem následující skutečnosti.

ČSSZ nemůže přepočítat ani doplatit český částečný invalidní důchod proto, že jeho výpočet byl proveden na základě doložených evidenčních listů důchodového zabezpečení a posudku lékaře OSSZ Karviná v souladu s příslušnými ustanovení zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 a Smlouvy mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení č. 228/1993 Sb. Výpočet českého částečného invalidního důchodu neovlivnila ani doba zaměstnání zařazeného do I. AA pracovní kategorie proto, že účastník řízení získal toliko 12

roků doby zaměstnání v preferované pracovní kategorii (horník) ani doba služby zařazené do I. A pracovní kategorie proto, že účastník řízení získal toliko 14 roků doby služby v preferované pracovní kategorii (příslušník SNB). Ani v jednom případě účastník řízení nedosáhl potřebné doby zaměstnání zařazeného do I. AA pracovní kategorie (alespoň 15 roků) nebo potřebné doby služby zařazené do I. A kategorie funkcí (alespoň 20 roků). Účastník řízení si může ověřit v osobním listu důchodového zabezpečení ze dne 15.7.1993, který byl přiložen k rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.7.1993 o přiznání českého částečného invalidního důchodu od 9.1.1993 v tehdejší výši 1.931 Kč měsíčně, že ČSSZ účastníku řízení započítla v celkové době pojištění při výpočtu českého částečného invalidního důchodu celkově 12 roků doby zaměstnání v I. AA pracovní kategorie (uvedeno jako „zaměst. - AA HLUB“). I když v citovaném osobním listu důchodového zabezpečení ze dne 15.7.1993 je doba služby v období od 1.11.1965 do 30.9.1980 v počtu 5.448 dnů zařazena do III. pracovní kategorie, tato skutečnost nemění nic na skutečnosti, že tato doba služby neovlivnila výpočet českého částečného invalidního důchodu tak, jak je uvedeno výše. Nově doložené doby zaměstnání v letech 1993 a 1994 nelze zohlednit při výpočtu českého částečného invalidního důchodu proto, že tyto doby zaměstnání jsou kryty dobou přičtenou tak, jak se uvádí výše.

ČSSZ přepočítla tzv. hornický český starobní důchod jak podle příslušných ustanovení zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1988, tak dle příslušných ustanovení zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů právě s ohledem na žádost účastníka řízení ze dne 29.4.2014 o přezkoumání sumy přiznaného a vypláceného starobního důchodu, o kterém ČSSZ rozhodla dne 13.10.1998. K této žádosti mimo jiné účastník řízení připojil potvrzení Ministerstva vnitra SR ze dne 13.4.1993 o tom, že v době od 1.11.1965 do 30.9.1980 vykonával službu jako příslušník SNB. ČSSZ se dne 8.9.2014 obrátila na Sociální pojišťovnu, ústředí v Bratislavě se žádostí o sdělení, zda účastník řízení získal na území Slovenské republiky dobu zaměstnání (pojištění). Sociální pojišťovna, ústředí v Bratislavě dne 22.9.2014 ČSSZ zaslala evidenční list důchodového zabezpečení ze dne 21.7.1983 o době služby v době od 1.11.1965 do 30.9.1980 se zařazením do I. A kategorie funkcí. Dále ČSSZ požádala zaměstnavatele účastníka řízení, společnost O.a.s., D. D. v K., o zaslání evidenčního listu důchodového zabezpečení o době zaměstnání účastníka řízení v letech 1993 a 1994. Zaměstnavatel účastníka řízení dne 23.9.2014 zaslal ČSSZ doplněný evidenční list důchodové zabezpečení o dobu zaměstnání v namítaných letech 1993 a 1994. Na základě nově došetřené doby zaměstnání v letech 1993 a 1995 a nově došetřené doby služby v letech 1965 až 1980 vyhověla žádosti účastníka řízení a přepočítla tzv. hornický český starobní důchod tak, jak se uvádí výše v napadeném rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.12.2014. Při přepočtu tzv. hornického českého starobního důchodu účastníku řízení započítala dobu zaměstnání zařazenou do I. AA pracovní kategorie (horník) i dobu služby zařazenou do I. A kategorie funkcí (příslušník SNB) a dále započítla i vyměřovací základy získané v letech 1993 až 1995 z pobíraného českého částečného invalidního důchodu. Nově započtenou dobu zaměstnání a služby v preferované pracovní kategorii (kategorii funkcí) si může účastník řízení ověřit v osobním listu důchodového pojištění ze dne 8.12.2014, který byl přiložen k napadenému rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.12.2014 o zvýšení tzv. hornického českého starobního důchodu.

ČSSZ v rámci tohoto námitkového řízení dává za pravdu účastníku řízení, že nárok na starobní důchod ve smyslu ust. § 55 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nezaniká uplynutím času. Nicméně ve smyslu ust. § 55 odst. 2 citovaného zákona nárok na výplatu

důchodu zaniká uplynutím pěti roků ode dne, za který důchod náleží. Účastník řízení požádal o přezkoumání sumy přiznaného a vypláceného starobního důchodu svou žádostí ze dne 29.4.2014. Proto ČSSZ účastníku řízení doplatila tzv. hornický český starobní důchod za dobu pěti roků, tedy od 29.4.2009 do 31.12.20014 a doplatek starobního důchodu ve výši 42.452 Kč účastníku řízení dne 20.1.2015 poukázala spolu s měsíční lednovou splátkou roku 2015.

ČSSZ v rámci tohoto námitkového řízení však nedává za pravdu účastníku řízení a neztotožňuje se s jeho tvrzením týkajícím se aplikace ust. § 56 odst. 1 písm. b), poslední věta zákona o důchodovém pojištění (rozumí se doplacení důchodu ode dne, od něhož náleží v případě, že důchod byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení). ČSSZ v roce 1998 měla k dispozici evidenční list důchodového zabezpečení zaměstnavatele účastníka řízení (rozumí se společnost O.a.s., D. D. v K.) ze dne 16.4.1993, ve kterém zaměstnavatel účastníka řízení potvrdil dobu zaměstnání v roce 1992 v zaměstnání zařazeném do I. AA pracovní kategorie v počtu 366 dnů s kódem 010401 I. AA, vyloučenou dobu v počtu 157 dnů, hrubý výdělek ve výši 63.982 Kč a dobu zaměstnání v roce 1993 v počtu 90 dnů, vyloučenou dobu v počtu 8 dnů (rozumí se doba dočasné pracovní neschopnost) a hrubý výdělek ve výši 8.949 Kč. Evidenční list důchodového zabezpečení ze dne 27.4.1995 ČSSZ měla k dispozici až se žádostí účastníka řízení ze dne 29.4.2014, proto se obrátila na zaměstnavatele účastníka řízení, t.j. společnost O.a.s., D. D. v K., který ČSSZ dne 23.9.2014 zaslal evidenční list důchodového zabezpečení, v němž potvrdil dobu zaměstnání v roce 1993 v počtu 275 dnů, vyloučenou dobu v počtu 98 dnů, hrubý výdělek ve výši 25.669 Kč a dobu zaměstnání v roce 1994 v počtu 365 dnů, vyloučenou dobu v počtu 41 dnů, hrubý výdělek ve výši 51.606 Kč. Nově potvrzené uvedené údaje ČSSZ zohlednila při přepočtu tzv. hornického českého starobního důchodu účastníka řízení a zvýšila mu tento důchod od 1.9.1998 na částku 6.611 Kč měsíčně.

Pokud účastník řízení měl pochybnosti o odpracované době zaměstnání k datu přiznání jeho tzv. hornického českého starobního důchodu, mohl kdykoliv po roce 1998 požádat ČSSZ o přepočet svého starobního důchodu. Jelikož tak učinil až v roce 2014, náleží mu doplatek jeho starobního důchodu toliko pět roků zpět tak, jak je uvedeno v rozhodnutí.

Pokud jde o žalobce, ten požádal o přepočet a doplatek částečného invalidního důchodu a starobního důchodu, a to z důvodu, že částečný invalidní důchod, jak sdělil ČSSZ, byl vyměřený z III. pracovní kategorie, avšak v době výměry důchodu měl žalobce odpracované v I. pracovní kategorii minimálně 24 roků v SNB a jako horník pod povrchem. Dále uvedl, že mu není zřejmý postup při výpočtu starobního důchodu a výběr výhodnější varianty výpočtu starobního důchodu, když v rozhodnutí jsou uvedené dva zákona s různými částkami – zákon č. 100/1988 Sb., resp. zákon č. 155/1995 Sb. Přepočet obou důchodů odůvodňoval rozdílnými údaji v osobních listech důchodového pojištění z roku 1993 a 1998. Rozdíly jsou v odpracovaných letech a pracovních kategoriích, např. počet 5.448 od 1.11.1965 do 30.9.1980 (příslušní SNB) je v I. a III. pracovní kategorii, v dopočítané době je špatné datum atd.

Krajský soud v Brně zde uvádí, že se zcela ztotožňuje s názorem žalované v jejím rozhodnutí (rozhodnutí o námitkách) ze dne 5.3.2015, když dospěl k závěru, že byl náležitě

zjištěn skutkový stav věci, když byla nově zohledněna doba zaměstnání v letech 1993 a 1994, není pravdivé tvrzení žalobce, že by žalovaná nezhodnotila jeho dobu zaměstnání v I. A a I. AA pracovní kategorii a pokud se v rozhodnutí objevují jak dřívější zákon o důchodovém pojištění č. 100/1988 Sb. a zákon č. 155/1995 Sb., který nabyl účinnosti od 1.1.1996, toto žalovaná velmi podrobně odůvodnila ve svém rozhodnutí, když k tomu nemá již soud co dodat a pokud jde o aplikaci právních předpisů, které byly použity při výpočtu částečného invalidního důchodu B. K. i starobního důchodu, s právním názorem žalované je soud zcela zajedno.

Pokud se žalobce domáhal vyplacení přepočítaného částečného invalidního důchodu a starobního důchodu od doby jejich přiznání, toto není možné, neboť to neumožňuje ust. § 55 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., dle něhož nárok na výplatu důchodu nebo jeho části zaniká, není-li dále uvedeno jinak, uplynutím 5 let ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží.

S ohledem na toto zákonné ustanovení není možné přepočítaný důchod vyplácet zpětně za dobu delší než 5 let.

Soud tedy po prostudování podkladů založených v dávkovém spise dospěl k závěru, že žaloba B. K. důvodná není, a proto tuto žalobu soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. července 2016

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková